

Dosarul nr.3ra-594/22
2-20010933-01-3ra-07062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Corsacova Zoia împotriva Inspectoratului General al Poliției, Direcției de Poliție a
mun.Chișinău și Inspectoratului de Poliție Centru mun.Chișinău, terț Tohin Pavel cu
privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii
actului individual favorabil,

împotriva deciziei din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins recursul depus de Corsacova Zoia, și au fost respinse apelurile depuse de
Corsacova Zoia și Inspectoratul General al Poliției, și menținute încheierea din 21
ianuarie 2022 și hotărârea din 15 iunie 2021 ale Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 27 ianuarie 2020, Corsacova Zoia a depus cerere de chemare în judecată în
procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului de Poliție Centru al
Direcției de Poliție a mun. Chișinău și Trohin Pavel, solicitând constatarea ilegalității
și nulitatea deciziei reflectată în răspunsul din 20 decembrie 2019, constatarea
încălcării dreptului său la contestarea deciziei agentului constator, precum și
încasarea sumei de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În susținerea acțiunii reclamanta a indicat că, la 04 decembrie 2019 a recepționat
răspunsul nr.24/20/15765 din 02 decembrie 2019 a Direcției de Poliție a mun.
Chișinău, prin care i s-a comunicat că la 27 noiembrie 2019 organul de constatare din
cadrul IP Centru a întocmit în privința XXXXX, șef adjunct a Direcției din cadrul
Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor (ANSA), proces-verbal cu privire la
contravenție conform prevederilor art.71 alin.(1) din Codul contravențional, cu
aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 9 u.c.

În răspunsul indicat a fost reflectată procedura de contestare a deciziei conform
prevederilor Codului administrativ, deoarece poliția a acționat în baza Codului
contravențional, iar art.2 alin.(3) lit.b) din Codul administrativ prescrie că, raporturilor

juridice ale autorităților publice, care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal, la caz, nu se aplică instituția cererii prealabile, deoarece nu vizează contestația agentului constator luată pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție.

La 09 decembrie 2019, Inspectoratul de Poliție Centru a recepționat contestația împotriva deciziei agentului constator din 27 noiembrie 2019, depusă în conformitate cu prevederile art. 448 din Codul contravențional, însă prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Centru din 20 decembrie 2019, aceasta a fost respinsă.

Reclamanta consideră că, Inspectoratul de Poliție Centru nu s-a conformat prevederilor art.448 din Codul contravențional, și anume, nu a înregistrat și nu a expediat în cel mult 3 zile de la data depunerii contestației dosarul contravențional în instanța de judecată competentă.

Mai mult, în conținutul răspunsului se conturează depășirea atribuțiilor de serviciu acordate prin lege lui Trohin Pavel și anume, aprecierea temeiniciei contestației depuse. Or, agentul constator nu deține atribuțiile de examinare, soluționare și de respingere a contestației, în privința dosarului contravențional, competentă în acest sens fiind instanța de judecată.

În viziunea reclamantei, decizia de respingere a contestației emisă de Inspectoratul de Poliție Centru este vădit ilegală, emisă contrar prevederilor legale și cu încălcarea competenței, iar dreptul său ca victimă la contestare, la un recurs efectiv, la examinarea în instanța competentă a actului procesual prin care i-au fost lezate drepturile și interesele, inclusiv dreptul la informare, prin ce i-a fost cauzat prejudiciu moral cauzat pe care îl estimează în mărime de 5000 de lei, exprimat prin sentimentul de frustrare, nedreptate, incertitudine și neîncredere ca rezultat al pasivității autorității de stat, nefiind capabilă să se bucure în modul convenit de garanțiile prescrise prin lege.

Pe parcursul examinării cauzei, Corsacova Zoia a depus cerere de chemare în judecată concretizată înaintată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Direcției de Poliție a mun. Chișinău și Inspectoratului de Poliție Centru, mun. Chișinău, terț Trohin Pavel, solicitând anularea actului administrativ individual defavorabil emis de Inspectoratul de Poliție Centru mun. Chișinău, obligarea agentului constator din cadrul organelor de poliție să remită contestația primită de Inspectoratul de Poliție Centru, mun. Chișinău la 09 decembrie 2019 și dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă conform art.448 din Codul contravențional și obligarea examinării și oferirii răspunsurilor la cererile din 30 decembrie 2019 și 13 ianuarie 2020 în modul și condițiile stabilite de lege (f.d.25-26, 97-99, 112-115, vol.I).

În motivarea acțiunii concretizate, reclamanta suplimentar a indicat că circumstanțele cauzei demonstrează temeinicia declarării și constatării faptului că actul administrativ emis la 20 decembrie 2019 este lovit de nulitate, iar cerința privind constatarea nulității acestuia este temeinică.

În acțiunea inițială a indicat despre respectarea procedurii prealabile prin depunerea către Inspectoratul General al Poliției a două plângeri aferente contestației din 09 decembrie 2019 și inacțiunilor Inspectoratului de Poliție Centru cu scopul de a verifica legalitatea actelor, care nu au fost soluționate, iar prin cererea nr.6582 din 11 martie 2020, a anexat dovezi că procedura prealabilă a fost respectată.

La data de 30 decembrie 2019 și 13 ianuarie 2020 de către Inspectoratul General al Poliției au fost recepționate plângerile sale, fapt confirmat prin avizele poștale de recepție. Astfel, prin inacțiunile sale ilegale, pârâtul a încălcat drepturile sale prin nesoluționarea cererilor vizate și necomunicare a rezultatelor examinării.

Prin hotărârea din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea depusă de Corsacova Zoia a fost parțial admisă. A fost anulat răspunsul nr.34/20/IC-2091/19 din 20 decembrie 2019 al Inspectoratului de Poliție Centru, mun. Chișinău. A fost obligat Inspectoratul General al Poliției să examineze cererile/petițiile depuse de Corsacova Zoia la 30 decembrie 2019 (nr. de înregistrare K-4331/19) și la 13 ianuarie 2020 (nr. de înregistrare K-65/20), precum și să ofere răspunsuri pe marginea acestora în modul și condițiile stabilite de legislația în vigoare. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.244, vol.I).

Prin încheierea din 21 ianuarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă cererea depusă de Corsacova Zoia cu privire la corectarea erorii/omisiunii strecurate în hotărârea din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 17 iunie 2021, Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție a mun.Chișinău a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 05 noiembrie 2021 a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii primei instanțe din 15 iunie 2021, cu emiterea unei decizii noi, prin care acțiunea depusă de Corsacova Zoia să fie declarată inadmisibilă sau după caz respingerea acesteia ca neîntemeiată.

La 25 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, și ulterior la 12 iulie 2021, Corsacova Zoia a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 05 noiembrie 2021, a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea parțială a hotărârii din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea în această parte a unei decizii noi, prin care să fie obligat agentul constatator din cadrul organelor de poliție să remită contestația primită de Inspectoratul de Poliție Centru din 09 decembrie 2019 și dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă conform art.448 din Codul contravențional, și încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul său a sumei de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral ca rezultat a încălcării drepturilor sale.

La 01 februarie 2022, prin intermediul poștei electronice, Corsacova Zoia a depus recurs împotriva încheierii din 21 ianuarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins recursul depus de Corsacova Zoia, și au fost respinse apelurile depuse de Corsacova Zoia și Inspectoratul General al Poliției și menținute încheierea din 21 ianuarie 2022 și hotărârea din 15 iunie 2021 ale Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Instanța de apel a motiva decizia reieșind din următoarele circumstanțe.

Instanța de apel a stabilit că la 04 octombrie 2019 Corsacova Zoia s-a adresat Parlamentului Republicii Moldova cu petiție în cadrul căreia a reclamat pretinse acțiuni ilegale admise de angajații ANSA (f.d.73, vol.I).

Ulterior petiția a fost readresată organului de poliție (f.d.72, vol.I), care în consecință a întocmit în privința Cristinei Grădinaru proces-verbal cu privire la

contravenție nr.MAI04847067 din 27 noiembrie 2019 în baza art.71 alin.(1) din Codul contravențional (f.d.84, 122 vol.I).

Prin răspunsul nr.34/2017565 din 02 decembrie 2019, Corsacova Zoia a fost informată de către Direcția de Poliție a mun.Chișinău că petiția sa a fost examinată referitor la preținsele acțiuni ilegale admise de angajații ANSA și ca urmare a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.XXXXXX din 27 noiembrie 2019, iar în caz de dezacord cu decizia adoptată este în drept să depună cerere prealabilă în termen de 30 zile către IP Centru (f.d.7, 86, vol.I).

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr.XXXXXX din 27.11.2019, Corsacova Zoia la 05 decembrie 2019 a înaintat contestație, depusă la Inspectoratul de Poliție Centru (f.d.8-10, Vol.I).

Prin răspunsul nr.34/20/1C-2091/19 din 20 decembrie 2019 al Inspectorului de Poliție Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău privind dezacordul cu rezultatul examinării petiției reclamantei adresate Parlamentului Republicii Moldova înregistrată cu nr.B-125/19 din 05 august 2019 și răspunsul nr.34/20/17565 din 02 decembrie 2019 privind preținsele încălcări a legislației emise de persoanele responsabile din cadrul ANSA și dezacordul cu întocmirea procesului-verbal în conformitate cu art.71 alin.(1) din Codul contravențional în privința XXXXX, s-a comunicat Zoiei Corsacova că potrivit art.385 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, agentul constatator este reprezentantul autorității publice care soluționează, în limitele competenței, cauza contravențională în modul prevăzut de prezentul cod. Iar, conform art.425 alin.(3) din același cod, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Totodată, potrivit art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat, inclusiv în cazul în care nu există faptul contravenției. De asemenea, s-a comunicat că în caz de dezacord cu decizia adoptată, în conformitate cu prevederile art.168 alin.(1) din Codul administrativ, dacă autoritatea publică emitentă a respins în tot cererea prealabilă, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă este luată de autoritatea publică ierarhic superioară. Conform solicitării, s-au remis copiile materialelor acumulate în număr de 34 file (f.d. 6, vol.I)

Instanța de apel a reținut că la 30 decembrie 2019 Corsacova Zoia a depus plângere în adresa Inspectoratului General al Poliției (care a fost înregistrată de IGP cu nr.K-4331/19 și transmisă după competență IP Centru la 10.01.2020 și înregistrată cu nr.K-67/20) în conținutul căreia a relatat că, în privința Cristinei Grădinaru a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție.

Nefiind de acord cu acest proces-verbal, l-a contestat în condițiile art.448 din Codul contravențional, însă nici până în prezent Inspectoratul de Poliție Centru nu a informat-o despre remiterea în instanța de judecată a contestației și dosarului contravențional, prin ce Inspectoratul de Poliție Centru a încălcat prevederile art. 448 din Codul contravențional.

În consecință s-a solicitat: obligarea Inspectoratului de Poliție Centru să remită contestația împotriva procesului-verbal contravențional în instanța de judecată, în

maniera prevăzută de lege, totodată s-a solicitat constatarea inacțiunilor ilegale ale funcționarilor publici din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru. Mai mult decât atât, s-a solicitat prezentarea copiei Registrului de evidență a proceselor-verbale contravenționale (f.d. 116, 119-120,190-191, vol.I).

Ulterior, la 13 ianuarie 2020 Corsacova Zoia a înregistrat plângere repetată în adresa Inspectoratului General al Poliției pe marginea inacțiunilor conducerii Inspectoratului de Poliție Centru și angajatului acestuia Trohin Pavel, prin care s-a reiterat cerința de a obliga Inspectoratul de Poliție Centru să acționeze conform prevederilor art.448 din Codul contravențional și să remită contestația și dosarul contravențional în instanța de judecată competentă (f.d. 116, 117-118, 190, vol.I).

Prin scrisoarea Inspectoratului de Poliție Centru nr.C-93/20 din 16.01.2020, Corsacova Zoia a fost informată că, contestația înaintată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.XXXXXX din 27.11.2019 a fost remis Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana pentru examinare conform competenței (f.d.93, vol.I)

Totodată, instanța de apel a remarcat că, potrivit raportului Ofițerului principal al SSP al IP Centru din 20.01.2020, s-a solicitat inițierea anchetei de serviciu în vederea examinării plângerii cet. Corsacova Zoia nr.K-4331/19 din 10.01.2020 (f.d.94, vol.I). Iar, prin raportul din 20.01.2020, s-au admis spre conexare petițiile adresate de Corsacova Zoia din 10.01.2020 și 17.01.2020, într-o singură procedură sub nr.K-4331/19 (f.d.196, vol.I).

Prin încheierea din 27.01.2020 emisă de IP Centru, s-a dispus finalizarea controlului de serviciu inițiat în baza plângerilor Zoiei Corsacova, pe motiv că faptul abaterii disciplinare admise de către angajații IP Centru nu a fost stabilit (f.d.197, vol.I). Iar, prin scrisoarea nr.34/20/1-1068 din 27.01.2020, IP Centru a informat-o pe Corsacova Zoia despre rezultatul examinării plângerilor înaintate (f.d.198, vol.I), însă la materialele cauzei nu este dovada recepționării acesteia de Corsacova Zoia.

Nefiind de acord cu conduita/inacțiunile autorităților publice pârâte/apelante, la 27 ianuarie 2020 Corsacova Zoia s-a adresat cu prezenta acțiune (f.d. 2-5, vol.I).

Cu trimiterea la art.3, art.16 alin.(1) și (2), art.17, art.18, art.19, art.20, art.21 alin.(2) și (3), art.23 alin.(1) - (3) din Cod administrativ, art.21 alin.(1) din Legea cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, instanța de apel a constatat că Corsacova Zoia este subiect cu drept de sesizare a instanței de contencios administrativ, obiect de examinare a prezentei cauze constituind pretențiile formulate în temeiul Legii cu privire la accesul la informație, care în baza legii nu sunt condiționate de respectarea procedurii prealabile. Or, apărarea dreptului de acces la informație în instanța de contencios administrativ este prevăzută direct în lege.

Cu referire la art.34 alin.(1), (2) din Constituție, art.4 alin.(1), (2), art.6 alin.(1), art.10, art.11 alin.(1) pct.1), 2), alin.(2) lit.a) – d) și alin.(5), art.12 alin.(1), art.13 alin.(1) și art.15 alin.(1) – (3) din Legea nr.982 din 11.05.2000 privind accesul la informație, instanța de apel a conchis că furnizorul de informații oficiale este obligat să garanteze accesul liber la informațiile solicitate, oferind orice informație solicitată și nu poate fi îngrădit acest drept decât în condițiile legii, în privința informațiilor expres stabilite în lege ca având acces limitat.

Instanța de apel a constatat că la caz prima instanță just a stabilit că furnizorul de informații – Inspectoratul General al Poliției, nu a prezentat solicitantului de informații – Corsacova Zoia, cele pretinse în cererile/petițiile înregistrate la 30 decembrie 2019 cu nr. K-4331/19 și 13 ianuarie 2020 cu nr. K-65/20, or, furnizarea informațiilor și răspunsurilor revendicate de către reclamantă se circumscriu competențelor funcționale ale Inspectoratul General al Poliției și urmau a fi satisfăcute în interiorul termenului legal.

Or, din moment ce informația solicitată de Corsacova Zoia nu este de accesibilitate limitată, cu caracter personal sau exceptată de la protecția Legii privind accesul la informație, ci una oficială, Inspectoratul General al Poliției urma să-i furnizeze Zoiei Corsacova, în volum deplin, informația solicitată prin cererile/petițiile înregistrate la 30 decembrie 2019 cu nr. K-4331/19 și la 13 ianuarie 2020 cu nr. K-65/20.

Referitor la argumentul invocat de Inspectoratul General al Poliției precum că a informat-o pe Corsacova Zoia despre examinarea cererile/petițiile înregistrate la 30 decembrie 2019 cu nr. K-4331/19 și 13 ianuarie 2020 cu nr. K-65/20, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, deoarece la actele cauzei nu se atestă probe pertinente și concludente care ar confirma acest fapt, din care motive prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a obliga Inspectoratul General al Poliției să examineze cererile/petițiile depuse de Corsacova Zoia la 30 decembrie 2019 (nr. de înregistrare K-4331/19) și 13 ianuarie 2020 (nr. de înregistrare K-65/20), precum și să ofere răspuns pe marginea acestora în modul și condițiile stabilite de legislația în vigoare, inclusiv cu dovada recepționării acestui răspuns de către petiționar.

La fel, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a constatat nulitatea răspunsului Inspectoratului de Poliție Centru, mun. Chișinău nr. 34/20/1C-2091/19 din 20 decembrie 2019, or, acest răspuns este viciat în substanță, întrucât conduita de refuz în satisfacerea cererii nu avea un temei juridic elocvent la momentul emiterii lui, inoculat în mod arbitrar, fapt ce a determinat încălcarea drepturilor Zoiei Corsacova focusate pe imutabilitatea competenței jurisdicționale, asigurarea dreptului la un recurs efectiv, la un proces echitabil și accesul liber la justiție.

De asemenea, instanța de apel a considerat că instanța de fond întemeiat a respins solicitarea Zoiei Corsacova privind obligarea agentului constatatator din cadrul organelor de poliție să remită contestația primită de Inspectoratul de Poliție Centru, mun. Chișinău la 09 decembrie 2019 și dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă conform art. 448 din Codul contravențional, or, potrivit materialelor cauzei se atestă că aceasta a fost executată benevol de pîrît.

Referitor la prejudiciul moral solicitat de Corsacova Zoia și cu trimitere la art.21 lin.(3) lit.i) și art.24 al Legii cu privire la accesul la informație nr.982 din 11.05.2000, instanța de apel a remarcat că, în cazul constatării lezării dreptului de acces la informație, instanța de judecată este ținută să se pronunțe și asupra întinderii prejudicierii dreptului lezat și a reparării acestuia prin stabilirea unei satisfacții echitabile pentru lezarea admisă prin acțiunile de refuz în eliberarea informației solicitate.

Mărimea prejudiciului moral se stabilește de instanța de contencios administrativ, independent de prejudiciul material, în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție a pârâtului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, luându-se în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Totodată, cu referire la art.1422 alin.(1), (2) și art.1423 alin.(1), (2) din Codul civil, și reieșind din circumstanțelor cauzei, ținând cont de caracterul și gravitatea faptei prin care i s-a lezat dreptul solicitantului de informație, instanța de apel a ajuns la concluzia privind netemeinicia solicitării privind încasarea prejudiciului moral, or, reieșind din circumstanțele pricinii, confirmate prin probele administrate, admiterea acțiunii, ar constitui o satisfacție echitabilă pentru apelantă. Or, careva probe care ar justifica mărimea despăgubirii solicitată, în proces nu au fost administrate.

Referitor la recursul depus de Corsacova Zoia, instanța de apel a considerat că încheierea primei instanțe este întemeiată și legală.

Cu trimitere la art.249 din Cod de procedură civilă, instanța de apel a subliniat că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia respingerii cererii depusă de Corsacova Zoia cu privire la corectarea erorii/omisiunii din actul de dispoziție judecătorească, or, pretinsele erori/greșeli/omisiuni sesizate de Corsacova Zoia prin cererea din 11.10.2021 nu se subscriu cadrului legal.

La 08 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, iar la 15 iunie 2022, a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi prin care acțiunea depusă de Zoia Corsacova să fie declarată inadmisibilă.

În susținerea recursului Inspectoratul General al Poliției a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Recurentul a indicat că prezenta cauză nu poate constitui temei de atribuire la categoria acțiunilor de contencios administrativ, deoarece pretențiile formulate de Zoia Corsacova vizează chestiuni ce apar în procesul prevăzut de normele Codului contravențional, întrucât cererile depuse de către intimată în adresa Poliției au servit temei pentru inițierea procesului contravențional. Corespunzător, între autoritatea publică și ultima au fost instituite raporturi juridice reglementate de legislația procesuală contravențională și penală în limitele pre văzute de art.374 din Codul contravențional.

În cadrul procesului contravențional, Zoia Corsacova își poate exercita drepturile și interesele legitime în limitele prevederilor Codului contravențional în special conform art.388 din Codul contravențional. Iar, în cazul dezacordului intimatei cu acțiunile persoanelor responsabile de gestionarea procedurii contravenționale și în vederea protejării drepturilor sale încălcate în cadrul procesului contravențional, urmează să se adreseze autorităților competente.

În această ordine de idei, pentru a fi examinată o acțiune în contencios administrativ, instanța de judecată urma să verifice existența actului administrativ individual sau respingerea petiției.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 aprilie 2022, în ședință publică.

Actele cauzei atestă faptul că copia dispozitivului deciziei instanței de apel a fost notificată Inspectoratului General al Poliției la 11 aprilie 2022 prin intermediul poștei electronice (f.d. 151, vol.II) .

Totodată, din materialele cauzei rezultă că la 17 mai 2022 Inspectoratului General al Poliției i-a fost notificată copia deciziei integrale a instanței de apel, fapt ce se confirmă prin avizul poștal de recepție anexat la actele cauzei (f.d.157, vol.II).

În condițiile enunțate, recursurile (inițial și cel motivat) din 08 aprilie 2022 și respectiv din 15 iunie 2022, au fost depuse în conformitate cu prevederile art.245 din Codul administrativ.

La 20 iunie 2022, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Zoiei Corsacova copia recursului (preventiv și motivat) depus de Inspectoratul General al Poliției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor, notificată ultimilor la 17 mai 2022, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere anexată la actele cauzei (f.d.171, vol.II).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „*în special*” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de

inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron